

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Udrag fra Cordouan

Citation: Ploug, Carl: "Samlede Digte", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 513. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-plough01-shoot-idm140187293707744/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Hun, der besad i Arv og Eje
Sin Faders egen Viljekraft,
Lod ingen Magt sin Nakke neje,
Men bar sin Sorg og gav ej tabt.

Sit Smil hun ej bag Taarer dulgte,
Men det var koldt som Sneens Blink;
Og hendes Øje Ingen fulgte
Af dem, der sprang paa hendes Vink.

Forgjæves venter hendes Fader
Et andet Kjærlighedens Gry;
Forgjæves han sit Hus oplader
For Liv og Lyst, for Land og By.

Parises Herlighed og Vrimmel
Besejrer hendes stolte Sind
Saa lidt, som Andalusiens Himmel
Med Roser maler hendes Kind.

Men Tiden gaar — og Livets Kræfter
Bort fra den Gamles Lemmer fly,
Og han begynder tænke efter
Paa Ting, der er ham ganske ny.